

Andrej Reiser fotóiból látható kiállítás a Pozsonyi Városi Galériában – első alkalommal állít ki Szlovákiában

A '99-es esztendőben a Henkel Slovensko támogatásával első alkalommal rendeztek Andy Warhol alkotásaiból kiállítást Pozsonyban. Andrej Reiser fotóiból látható kiállítás a Pozsonyi Városi Galériában – első alkalommal állít ki Szlovákiában

A '99-es esztendőben a Henkel Slovensko támogatásával első alkalommal rendeztek Andy Warhol alkotásaiból kiállítást Pozsonyban. A következő években De3o Hoffmann-nak, a Beatles fotográfusának, Koloman Sokol festőművésznek, Arthur Fleischmann és Jan Zorieák szobrászművészeknek a munkáiból láthatott válogatást a pozsonyi közönség.

Idén Andrej Reiser fotográfusnak a felvételeiből rendeztek kiállítást – fotóival első alkalommal mutatkozik be Szlovákiában. Andrej Reiser 1949-ben született Zsolnán. A családja 1968-ban hagyta el az országot, s telepedett le a Német Szövetségi Köztársaságban. Essenben tanult fotóművészetet, majd számtalan rangos újság, egyebek közt a Stern, a Der Spiegel, az Epoca számára dolgozott. 1994-től Prágában él, és a Czech Press Photo verseny zsűrijének az elnöke.

Ahogy elmondta, ez a második nagy örömteli találkozása Pozsonnyal. Először Prágán keresztül vezetett az útja a szlovák fővárosba. A prágai grafikai iskolát az egyik pedagógus miatt hagyta ott: nem tudta elviselni, hogy egy olyan tanárt vettek fel oda, aki annak előtte a pionírház fotószakkörét vezette, s csak a technikát ismerte, a fotóművészetről vajmi kevés fogalma volt. Így került aztán Pozsonyba, s az iparművészetin érettségizett.

A Pozsonyi Városi Galéria Pálffy-palotabeli kiállítótermeiben két sorozatát állították ki. Fekete-fehér portréit, valamint Leningrád végnapjai című riportfotó-ciklusát. Andrej Reiser huszonöt évig készített portrékat híres személyiségekről, elsősorban művészekről. Politikusokat nem fotózott soha, ugyanis – ahogy mesélte – ahhoz, hogy jó portrét tudjon készíteni, minimum kétórás fotózásra van szüksége, s a politikusoknak erre általában nincs idejük. Reiser ugyanazt a stílust követi minden portréján: az alakok fehér háttér előtt pózolnak. A megnyitó előtt elmondta, az emberek általában nem szeretik, ha fotózzák őket, feszengnek az objektív előtt. A feszültséget azzal próbálta oldani, hogy az otthonukban fényképezte őket. S hogy ne kelljen átrendezni a környezetet, talált egy mindenütt alkalmazható megoldást: a fehér vásznat, amelyet bárhová magával vihetett. A Leningrád végnapjai sorozatot pedig abban az időben fotózta, amikor a város visszakapta régi nevét, vagyis újra Szentpétervár lett. Annak a pár napnak a hangulatát, az emberek viselkedését igyekezett megörökíteni egy olyan helyzetben, amelyben – mint mondta – teljes anarchia uralkodott.

Andrej Reiser antifogyasztóként soha nem készített reklámfotót, s mivel mindig is túlságosan kötődött a valósághoz, valamint gyakorlatias realitásérzéke miatt soha nem próbálkozott a manipulált fotóval. Megmaradt a táj fotózásánál, az architektúra szépségeinek megörökítésénél és a szociofotónál.

TALLÓSI BÉLA